

Minulý týden začalo u Okresního soudu v Třebíči projednávání případu údajné korupce veřejné zakázky na tělocvičnu při ZŠ Václavské náměstí. Pro připomenutí. Soutěž neproběhla standardně. Nejprve „obálkovou metodu“ vyhrála firma Outulný s cenou 44 miliónů korun. Jenže nebyla schopna doložit bankovní záruku. Město nevyzvalo dalšího pořadí, ale zrušilo výběrové řízení. A hned vypsalo nové. A světe div se, vyhrál opět Outulný, tentokrát v konsorciu s další firmou a s cenou o 13 miliónů vyšší. Přesto vedení radnice (starosta Uher, místostarosta Mašek) s Outulným uzavřelo smlouvu. Už tehdy Milan Šťastný po hospodách vyprávěl, že v pozadí je korupce. Ale věřte podnapilému!

Jenomže Outulný má u policie asi vroubků víc. Při šetření jiného případu se policisté začali zabývat i trebičskou kauzou. A výsledek? Okresní statní zástupce Špaček předal Okresnímu soudu v Třebíči žalobu.

Obžalovaný je majitel firmy Outulný a.s., Svatoslav Outulný. Ten měl podle žaloby na schůzce před výběrem vítěze tendru jednatelům firmy Kapucín Milanu Šťastnému (Břehy) a Martinu „Bambusovi“ Svobodovi (VV) nabídnout úplatek 250.000 korun za to, že nepůjdou s cenou pod cenu firmy Outulný. Podle Šťastného se ještě omlouval za nízký úplatek, protože účastníků prý bylo mnoho a podělit musí všechny. S úplatkem neuspěl, Šťastný je prý skaut a snad nelže. Asi opravdu úplatek odmítl, i když firma Kapucín nebyla v té době v nejlepší finanční kondici. Indicií může být to, že krátce poté byl Kapucín z ryze formálních důvodů ze soutěže vyloučen.

Soudce Vilém Michálek má před sebou velmi citlivý případ, už vzhledem k úspěšnosti získávání veřejných zakázek firmou Outulný v Třebíči. Zvláště úspěšný byl totiž i v případech investičních akcí Vodárenské akciové společnosti, kde byl „náhodou“ ve vedení Miloš Mašek (ČSSD). Dokázat korupci není snadné a nebude tomu jinak ani tentokrát. Mnoho skutečností hovoří ve prospěch Outulného. Ne proto, že by snad byl nevinný, to

rozhodne soud, ale důkazy jsou zpochybnitelné. Obhájci Svatoslava Outulného v první řadě napadají věrohodnost protichůdných svědectví zmíněných třebíčských zastupitelů. Není bez zajímavosti, že podle výpovědí schůzku zprostředkoval jednatel firmy Kapucín Repro Petr Škarabela, dnes třebíčský zastupitel za stranu Heřman zpátky na radnici!. Proč právě on? Jaké jsou obchodní vztahy mezi společnostmi Kapucín Repro, které Škarabela velí, a firmou Outulný? Nabízel nebo prodával Škarabela Outulnému kopírky a telefony?

Obhajoba nachytala svědky při různých rozporuplných tvrzeních. I když je jasné, že přesně do detailu si pamatovat dva roky starou schůzku nemohou, určité základní skutečnosti by jim měly být jasné. Např. Milan Šťastný tvrdil, že ihned po schůzce informovali o nabídce úplatku dalšího jednatele firmy Jana Pálku. Martin Svoboda naproti tomu prohlásil, že Pálka ve firmě ten den vůbec nebyl!

Dalším hodně diskutovaným problémem zřejmě bude, proč oba jednatele neinformovali policii bezprostředně po nabídce „všimného“ v nezanedbatelné výši 250 tisíc korun. Přitom právě Milan Šťastný byl po vyřazení Kapucínu z tendru vzteky bez sebe a na setkání o pokusu o uplacení každému vyprávěl? Proč tak učinil až po půl druhém roce a ještě až na výzvu policie, která mezitím šetřila jiné aktivity firmy Outulný? I po té době měl, podle Třebíčského deníku, policii co říct, nechce prý podobným praktikám přihlížet. Proč tedy neoznámil korupci ihned? O tom, zda něco ví o lži skutkem, se můžeme jen domýšlet.

Podobné praktiky nejsou zřejmě mezi firmami na Třebíčsku ojedinělé. Outulný toho při své obhajobě šikovně využívá. Kdo přízná, že přijal úplatek? Sám by si podřízl větev. A tak mohl Outulný přijít s myšlenkou, že pro kandidáty do zastupitelstva (Svoboda VV, Šťastný Břehy, Škarabela HZNR!) to byla velmi levná předvolební kampaň ve volbách do městského zastupitelstva. Úspěch byl zaručen.

Jak soud dopadne, lze jen těžko předjímat. Ať tak či onak, bude to jeden z velkých případů a možná i precedentů do budoucna. Nepříjemné však je, že díky policejnímu šetření město Třebíč zatím neobdrželo dotaci 38 miliónů na dostavbu tělocvičny, byť už dávno stojí, faktury byly uhrazeny z rozpočtu města. Pokud by Třebíč dotaci nedostala, již tak obrovský schodek rozpočtu 99 miliónů by se navýšil o více než třetinu, na 137 miliónů! Možná i proto byl logický závěr řeči Martina Svobody. Poukázal na to, že se řeší úplatek 250 tisíc, ale nikdo neřeší, proč se realizovala zakázka o 13 miliónů draž, než byla původní již tak dost vysoká cena. Že by to souviselo s počtem účastníků tendru? Možná to přijde na pořad dne později.

Překvapivé bylo zamítnutí návrhu Svatoslava Outulného na předvolání svědků. Chtěl nechat předvolat bývalé starosty Miloše Maška a Ivo Uhra a několik dalších úředníků z MěÚ. Soudce Michálek tuto žádost zamítl. Proč? Nechce snad někdo, aby vystoupili Mašek, Uher, úředník Pavel Kraus a jiní? Těžko říci. Určitě bychom se dověděli mnohem více o souvislostech celého případu. Třeba o tom, jak probíhala výběrová řízení za dob koalice kočko-praso-psy (ČSSD, ODS, KDU-ČSL, podporovaných KSČM), jejímiž představiteli byli právě zmínění exstarostové. Jak to bylo s cestou vodárenských úředníků na fotbal do Londýna. Možná by i úředníci poodhalili, jak to chodilo tenkrát a zda je současnost rozdílná.

Obálková metoda při zadávání veřejných zakázek přežívá v Třebíči dál. Marně si opozice „cintá pentli“, když chce zavést internetovou aukci. Největšími odpůrci zprůhlednění jsou místostarosta Pavel Pacal (pro Třebíč) a právě Martin Svoboda. Vždyť internetová aukce napříč republikou, kdy dražitelé o své totožnosti neví, snižuje cenu o desítky procent a účinně brání praktikám vytváření umělého konkurenčního prostředí. Nebo že by to bylo právě proto?

Jan Zeman a František Ryneš